

prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse eller af adoption uden samtykke eller mortifikation eller i private straffesager, jf. *stk. 3*. Parterne kan således heller ikke ved aftale gøre småsagsreglerne anvendelige på disse sager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 8.2.3 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 401

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om opgørelsen af sagens værdi. Opgørelsen af sagens værdi har betydning for, om sagen hører under småsagsprocessen efter den foreslåede regel i § 400, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at sagens værdi skal opgøres på samme måde som efter de gældende regler i retsplejelovens § 228, der angår afgrænsningen mellem byrettens og landsrettens saglige kompetence, og som foreslås ophævet i konsekvens af den foreslåede nye instansordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 78. For lejesagers vedkommende foreslås det endvidere at medtage den særlige regel om opgørelsen af sagens værdi, som findes i retsafgiftsloven

Stk. 1 svarer til de gældende regler i retsplejelovens § 228, stk. 1, alene med en præcisering af, at der kun skal ske sammenlægning af flere krav, som fremsættes, når der er tale om krav mellem de samme to parter.

Sagens værdi bestemmes efter påstanden i stævningen, jf. *1. pkt.* Omfatter påstanden flere krav mellem de samme to parter (oprindelig objektiv kumulation), sammenlægges kravene, jf. *2. pkt.* Hvis en sagsøger fremsætter krav mod flere sagsøgte, skal kravene mod hver af de sagsøgte derimod ikke sammenlægges ved opgørelsen af sagens værdi. Renter og omkostninger medregnes ikke ved opgørelsen af sagens værdi, jf. *3. pkt.* Omkostninger omfatter i denne sammenhæng såvel udenretslige inkassoomkostninger som sagsomkostninger for behandlingen i retten.

Hvis sagsøgerens krav efter påstanden i stævningen er betinget af en modydelse, skal værdien af modydelsen fratrækkes, således at sagens værdi opgøres til nettoværdien af påstanden.

Udvides påstanden ud over beløbsgrænsen på 50.000 kr., kan retten efter forslaget til § 402, stk. 2, efter anmodning henvise sagen til almindelig proces. Hvis værdien opgjort efter påstanden i stævningen overstiger 50.000 kr., men påstanden senere nedsættes, således at værdien ikke længere overstiger 50.000 kr., behandles sagen kun efter småsagsreglerne, hvis parterne aftaler det, jf. forslaget til § 400, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til de gældende regler i retsplejelovens § 228, stk. 2, og

stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til de gældende regler i retsafgiftslovens § 3, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 8.2.3 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 402

Den foreslåede bestemmelse opregner de tilfælde, hvor en sag, der er omfattet af den foreslåede § 400, alligevel ikke skal behandles efter småsagsreglerne.

Stk. 1 giver retten mulighed for at overføre en sag til almindelig proces, hvis sagen angår særlig udviklede faktiske eller retlige spørgsmål, eller har særlig betydning for en part ud over påstanden.

Stk. 1 finder anvendelse under hele sagen, herunder tilfælde omfattet af *stk. 2*. Betydningen heraf ligger bl.a. i, at retten efter *stk. 1* også af egen drift kan henvise sagen til almindelig proces, hvorimod henvisning efter *stk. 2* alene kan ske efter anmodning fra en part. Retten kan således beslutte at overføre en sag til almindelig proces både efter anmodning fra en part og af egen drift. Dette gælder også, hvor anvendelsen af småsagsreglerne beror på parternes aftale, jf. forslaget til § 400, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen i *stk. 1* giver retten mulighed for at skønne over, om sagen til trods for, at den er omfattet af § 400, efter sin karakter ikke egner sig til behandling under den forenkledte procesform, som småsagsreglerne indebærer.

Retten kan som nævnt henvise sagen til almindelig proces, hvis sagen angår særlig udviklede faktiske eller retlige spørgsmål, eller hvis sagen har særlig betydning for en part ud over påstanden. Henvisning til almindelig proces kan således ske, hvis sagen vedrører faktiske eller retlige forhold af en så kompliceret beskaffenhed, at sagen bør underkastes en sædvanlig omfattende behandling eventuelt med videregående advokatbistand på begge sider også under forberedelsen. Henvisning til almindelig proces bør eksempelvis normalt ske i sager, hvor et egentligt syn og skøn med et ikke helt enkelt spørgetema er nødvendigt. Også tilstedeværelsen af mere end to parter (subjektiv kumulation) kan tale for, at der bør ske henvisning til almindelig proces.

Henvisning til almindelig proces kan endvidere ske, hvor sagen har særlig betydning for en part ud over påstanden, herunder økonomisk betydning, f.eks. hvor den reelle, men indirekte værdi overstiger småsagsgrænsen.

Stk. 2 giver retten mulighed for efter anmodning fra en part at overføre en sag til almindelig proces, hvis påstanden udvides ud over beløbsgrænsen på 50.000 kr. Under hensyn til, at parterne, når tvisten er opstået,